

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

Riḍvánina 2012

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Riḍvánin juhla-ajan yhdenentoista päivänä sata vuotta sitten iltapäivän puolivälissä ‘Abdu’l-Bahá, joka seisoj useita satoja käsittävän yleisön edessä, kohotti työmiehen kirveen ja iski temppelimaata peittävän nurmen läpi Grosse Pointen alueella, Chicagosta pohjoiseen. Ne, jotka kutsuttiin rikkomaan maata hänen kanssaan tuona kevätpäivänä, tulivat erilaisista taustoista – heihin kuului esimerkiksi norjalainen, intialainen, ranskalainen, japanilainen, persialainen, Amerikan alkuperäiskansan jäsen. Vaikka palvontapaikkaa ei ollut vielä rakennettu, se oli ikään kuin jo täyttänyt ne toiveet, jotka Mestari oli tuota seremoniaa edeltävänä iltana esittänyt jokaiseen tuollaiseen rakennukseen liittyen: ”että ihmiskunta voisi löytää paikan kokoontua” ja ”että ihmiskunnan ykseyden julistaminen etenisi sen avoimista pyhyiden esipihdoista.”

Hänen kuulijoidensa tuossa tilaisuudessa ja kaikkien niiden, jotka hänet kuulivat hänen Egyptiin ja länteen suuntautuneiden matkojensa aikana, on täytynyt, vaikka vain vajavaisesti, ymmärtää hänen sanojensa kauaskantoinen merkitys yhteiskunnalle, sen arvoille ja kiinnostuksen aiheille. Voiko tästä huolimatta kukaan tänä päivänä väittää nähneensä muuta kuin kaukaisen ja epäselvän aavistuksen siitä tulevaisuuden yhteiskunnasta, joka Bahá’u’lláhin ilmoituksen on tarkoitus synnyttää? Sillä kenenkään ei tulisi olettaa, että se sivilisaatio, jota kohti jumalalliset opetukset ihmiskuntaa työntävät, olisivat seurausta pelkästään nykyiseen järjestykseen tehdyistä muutoksista. Kaukana siitä. ‘Abdu’l-Bahá sanoi pitämässään puheessa muutamia päiviä sen jälkeen, kun hän oli asettanut Lännän äititemppelin peruskiven, että ”henkisten voimien ilmaantumisen yhtenä tuloksena ihmismaailma sopeutuu uuteen yhteiskunnalliseen muotoon”, että ”Jumalan oikeudenmukaisuus näkyy kaikkialla ihmisten asioissa.” Nämä ja lukemattomat muut Mestarin lausumat sanat, joiden puoleen bahá’í-yhteisö kääntyy yhä uudelleen tämän satavuotisjuhlan ajanjakson aikana, herättävät tietoisuuden siitä etäisyydestä, joka erottaa nykyisellä tavalla järjestetyn yhteiskunnan siitä mahtavasta näkymästä, jonka hänen Isänsä maailmalle lahjoitti.

Valitettavasti huolimatta niistä kiitettävistä ponnistuksista, joita jokaisessa maassa hyvää tarkoittavat yksilöt tekevät yhteiskunnan olojen parantamiseksi, tällaisen näkymän toteutumisen tiellä olevat esteet näyttävät monista ylitsepääsemättömiltä. Heidän toiveensa kariutuvat ihmisen luonnetta koskeviin erheellisiin oletuksiin, jotka ovat niin suuressa määrin tunkeutuneet nykypäivän elämän rakenteisiin ja perinteisiin, että ne ovat saavuttaneet vakiintuneen totuuden aseman. Näissä oletuksissa ei näytetä otettavan lainkaan huomioon sitä henkisen potentiaalin erinomaista lähdettä, joka on siitä ammentavan valaistuneen sielun käytettävissä; sen sijaan ne hakevat oikeutusta ihmiskunnan epäonnistumisista, joista kertovat esimerkit vahvistavat päivittäin yleistä toivottomuuden tunnetta. Väärrien lähtökohtien kerrosten muodostama verho peittää täten pohjimmaisen totuuden: maailman tila on heijastusta ihmishengen vääristymästä, ei sen todellisesta luonteesta. Jokaisen Jumalan ilmaisijan tarkoituksena on saada aikaan täydellinen muutos niin ihmiskunnan sisäisessä elämässä kuin ulkoisissa olosuhteissa, ja tämä muutos tapahtuu luonnollisesti sitä mukaa, kun kasvava määrä jumalallisen ohjauksen yhdistämiä ihmisiä pyrkii yhdessä kehittämään henkistä kyvykkyyttään, jotta he voivat antaa oman panoksensa yhteiskunnalliseen muutosprosessiin. Kuten se kova maa, jota Mestari iski sata vuotta sitten, nykyaikana vallalla olevat teoriat saattavat aluksi vaikuttaa mahdottomilta muuttaa, mutta ne häviävät varmasti vähitellen, ja ”Jumalan armon kevätsateiden” kautta ”todellisen ymmärryksen kukat” puhkeavat tuoreina ja kauniina.

Kiitämme Jumalaa siitä, että Hänen sanansa voiman kautta te – Hänen Suurimman nimensä yhteisö – olette luomassa ympäristöä, jossa todellinen ymmärrys voi kukoistaa. Jopa bahá’í-uskon vuoksi

vankeudessa kärsivät ovat, sanoin kuvaamattoman uhrauksensa ja lujutensa ansiosta, tekemässä mahdolliseksi ”tiedon ja viisauden hyasinttien” kukkaan puhkeamisen myötätuntoisissa sydämissä. Kaikkialla maapallolla innokkaat sielut ovat mukana uuden maailman rakennustyössä viisivuotissuunnitelman ohjeiden järjestelmällisen toteuttamisen kautta. Niin hyvin on suunnitelman piirteet ymmärretty, että me emme tunne tarvetta kommentoida niitä tässä sen enempää. Kaikkianteliaan Kaitselmuksen kynnyksellä lausutut rukouksemme koskevat Korkeimman väkijoukon avun suomista jokaiselle teistä, kun annatte panoksenne suunnitelman edistämiseen. Palava toiveemme, jota osoitukset viime vuoden aikana tekemistänne pyhittäytyneistä ponnistuksista vahvistavat, on että voimistatte kokemuksen kautta saavuttamanne tiedon vakaata soveltamista. Nyt ei ole aika epäröidä; liian monet eivät ole vielä tietoisia uudesta aamunkoitosta. Kuka muu kuin te voi välittää jumalallista sanomaa? ”Jumalan nimeen”, Bahá'u'lláh vakuuttaa bahá'í-asiaan viitaten, ”tämä on ymmärryksen ja irrottautuneisuuden, näkemyksen ja mielenlennyksen kilpakenttä, missä kenenkään ei sovi kannustaa sotaratsuansa paitsi Armeliaan urheitten ratsumiesten, jotka ovat katkaisseet kaikki siteet olevaisuuden maailmaan.”

Bahá'í-maailman työskentelyn tarkastelu näyttää todella loistavan näköalan. Sellaisen uskovan elämästä, joka kaikkein eniten halajaa kutsua muita yhteyteen Luojan kanssa ja palvelemaan ihmiskuntaa, voidaan löytää merkkejä siitä henkisestä muodonmuutoksesta, jonka Aikakauden Herra on tarkoittanut jokaiselle sielulle. Siinä hengessä, joka elävöittää toimintaa missä tahansa bahá'í-yhteisössä, joka on omistautunut niin nuorten kuin vanhojen jäsentensä samoin kuin ystäviensä ja yhteistyökumppaneidensa kyvykkyyden lisäämiseen yhteisen hyvän palvelemiseksi, voidaan havaita osoitus siitä, kuinka jumalallisille opetuksille perustuva yhteiskunta saattaisi kehittyä. Ja niillä edistyneillä seuduilla, missä suunnitelman toimintakehykseen perustuvaa toimintaa on runsain mitoin ja tarve varmistaa yhtenäisyys eri toimintalinjojen keskuuteen on kaikkein kiireellisimmin, kehittyvät hallinnolliset rakenteet tarjoavat välähdyksiä, miten heikkoja tahansa, siitä miten bahá'í-uskon laitokset yhä enenevässä määrin ovat omaksumassa aiempaa suuremman osan velvollisuuksistaan, jotta ne voivat edistää ihmisten hyvinvointia ja edistystä. Selvästikin yksilön, yhteisön ja laitosten kehittymiseen liittyy siis suunnaton lupaus. Tämän lisäksi olemme vielä panneet erityisen iloisina merkille, että rakastava kiintymys ja yhteinen tuki ovat tunnusomaisia niille suhteille, jotka yhdistävät näitä kolmea toisiinsa.

Tämän vastakohtana yleensä maailmassa kolmen vastaavan toimijan – kansalaisen, valtion ja yhteiskunnallisten laitosten – väliset suhteet heijastavat sitä epäsovua, joka on ominaista ihmiskunnan myrskyisälle siirtymävaiheelle. Koska ne ovat haluttomia toimimaan orgaanisen kokonaisuuden toisistaan riippuvaisina osina, ne ovat juuttuneet valtataisteluun, joka lopulta osoittautuu hyödyttömäksi. Kuinka erilainen onkaan 'Abdu'l-Bahán lukemattomissa muistioissaan ja puheissaan kuvailema yhteiskunta, jossa jokapäiväistä vuorovaikutusta samoin kuin valtioiden välisistä suhteista muovaa tietoisuus ihmiskunnan ykseydestä. Tämän tietoisuuden innoittamia vuorovaikutussuhteita bahá'ít ja heidän ystävänsä ovat kehittämässä kylissä ja naapurustoissa kaikkialla maailmassa; niistä voidaan erottaa vastavuoroisuuden ja yhteistyön, sopusoinnun ja rakkauden puhtaita sulotuoksia. Näin vaatimattomassa ympäristössä on muotoutumassa näkyvä vaihtoehto yhteiskunnan tavanomaiselle taistelulle. Niinpä tulee ilmeiseksi, että yksilö, joka haluaa ilmaista itseään vastuuntuntoisesti, osallistuu huomaavaisesti yhteisen hyvän edistämiseen tarkoitettuun neuvotteluun ja sysää pois houkutus on pitää itsepintaisesti kiinni omista mielipiteistään; että bahá'í-laitos, joka arvostaa tarvetta hedelmällisten tulosten saavuttamiseen suunnattuun koordinoituun toimintaan, ei pyri hallitsemaan vaan tukemaan ja kannustamaan; että yhteisö, jonka on tarkoitus ottaa vastuu omasta kehittämisestään, tunnistaa minkälainen verraton etu on ykseydessä, joka on mahdollista saavuttaa osallistumalla varauksettomasti laitosten laatimiin suunnitelmiin. Bahá'u'lláhin ilmoituksen vaikutuksesta näiden kolmen toimijan väliset suhteet ovat saamassa uutta lämpöä, uutta elämää; kokonaisuutena ne muodostavat kasvupohjan, jossa vähitellen kehittyvä maailman henkinen sivilisaatio, jolle on ominaista jumalallisen innoituksen leima.

Ilmoituksen valo on tarkoitettu valaisemaan kaikkia ponnistuksen alueita; niistä jokaisessa yhteiskuntaa ylläpitävät ihmissuhteet tullaan järjestämään uudelleen; jokaisessa niistä maailma etsii esimerkkejä siitä, miten ihmisten tulisi käyttäytyä toisiaan kohtaan. Tarjoamme tarkasteltavaksenne

ihmiskunnan talouselämän, ottaen huomioon miten silmiinpistävä osa sillä on sen kuohunnan aiheuttamisessa, johon niin monet ihmiset ovat viime aikoina joutuneet mukaan. Talouselämässä epäoikeudenmukaisuutta suvaitaan piittaamattomasti ja suhteetonta voittoa pidetään menestyksen vertauskuvana. Niin syvään ovat tällaiset turmiolliset asenteet juurtuneet, että on vaikea kuvitella, kuinka kukaan voisi yksin muuttaa niitä vallitsevia normeja, jotka tällä alalla hallitsevat ihmissuhteita. Siitä huolimatta on varmasti joitakin käytäntöjä, joita bahá'í karttaa, kuten epärehellisesti toimiminen tai muiden taloudellinen riistäminen. Jumalallisten kehotusten uskollinen noudattaminen edellyttää, että talouteen liittyvän käytöksen ja bahá'ín uskomusten välillä ei ole mitään ristiriitaa. Soveltamalla elämäänsä bahá'í-uskon oikeudenmukaisuuteen ja kohtuuteen liittyviä periaatteita yksi ainoa sielu voi ylläpitää käyttäytymismallia, joka on paljon korkeampi kuin se matala kynnyks, jonka maailma on asettanut itselleen mittapuuksi. Ihmiskunta on väsynyt, koska siltä puuttuu elämänmalli, jota se voisi tavoitella; me toivomme teidän vaalivan yhteisöjä, joiden toimintatavat antavat maailmalle toivoa.

Vuoden 2001 riḍván-sanomassamme me viittasimme siihen, että niissä maissa, joissa joukkojen liittymisen prosessi on edennyt riittävästi ja kansallisten yhteisöjen olosuhteet ovat suotuisat, me hyväksyisimme sen, että kansallisella tasolla perustettaisiin palvontapaikkoja, joiden rakentamisesta tulisi bahá'í-uskon muotoutumisen aikakauden viidennen ajanjakson piirre. Äärimmäisen iloisina me ilmoitamme nyt, että kansallinen mashriq'l-adhkár rakennetaan kahteen maahan: Kongon demokraattiseen tasavaltaan ja Papua-Uuteen-Guineaan. Meidän asettamamme kriteerit ovat niissä selvästi täyttyneet, ja niiden kansojen vastakaiku nykyisten suunnitelmien sarjan luomiin mahdollisuuksiin on ollut lähestulkoon hätkähdyttävää. Kun viimeisen mannermaisen temppelin rakennustyöt Santiagossa ovat jo käynnistyneet, kansallisten palvontapaikkojen rakentamisprojektien aloittaminen on jälleen yksi ilahduttava osoitus Jumalan uskon tunkeutumisesta yhteiskunnan kamaraan.

Vielä yksi askel on mahdollinen. Mashriq'l-adhkár, jota 'Abdu'l-Bahá kuvaili ”yhdeksi maailman elintärkeimmistä laitoksista”, tuo yhteen bahá'í-elämän kaksi välttämätöntä ja toisistaan erottamatonta puolta: palvonnan ja palvelun. Näiden kahden yhdistyminen heijastuu myös siinä eheydessä, joka vallitsee suunnitelman yhteisörakentamisen piirteiden välillä, etenkin rukoustilaisuuksissa ilmenevän hartaudellisen hengen ja kyvykkyyttä ihmiskunnan palvelemiseen edistävän koulutusprosessin nopeassa kehittämisessä. Palvonnan ja palvelun välillä vallitseva suhde on erityisen voimakas ympäri maailmaa niillä seuduilla, missä bahá'í-yhteisöjen koko ja elinvoimaisuus ovat kasvaneet huomattavasti ja missä osallistuminen sosiaaliseen toimintaan on näkyvää. Jotkin niistä on valittu keskuksiksi oppimisen levittämiseen, jotta ystävien kykyä edistää varhaisnuorten ohjelmaa voidaan kehittää niiden ohjauksessa toimivilla seuduilla. Kyky ylläpitää tätä ohjelmaa, kuten me olemme viime aikoina ilmaisseet, kiihdyttää myös opintopiirien ja lastentuntien kehitystä. Näin ollen ensisijaisen tarkoituksensa lisäksi oppimiskeskus vahvistaa laajentamisen ja lujittamisen koko järjestelmää. Nimenomaan näillä seuduilla voidaan tulevina vuosina harkita paikallisen mashriq'l-adhkárin rakentamista. Sydän kiitollisuudesta tulvien Ikiaikaista Kauneutta kohtaan riemuitsemme siitä, että voimme ilmoittaa aloittavamme neuvottelut asianomaisten kansallisten henkisten neuvostojen kanssa ensimmäisen paikallisen palvontapaikan rakentamisesta kussakin seuraavista seuduista: Battambang Kamputsea; Bihar Sharif, Intia; Matunda Soy, Kenia; Norte del Cauca, Kolumbia ja Tanna, Vanuatu.

Kahden kansallisen ja viiden paikallisen mashriq'l-adhkárin rakentamisen tukemiseksi olemme päättäneet perustaa Bahá'í-maailmankeskukseen temppelirahaston kaikkien tällaisten projektien edistämiseksi. Ystäviä kaikkialla kutsutaan lahjoittamaan siihen uhrautuvasti, taloudellinen tilanteensa mukaisesti.

Rakastetut työtoverit: maaperä, jonka 'Abdu'l-Bahán käsi rikkoi sata vuotta sitten, on tarkoitus rikkoa vielä seitsemässä muussa maassa, mikä on alkusoitto sille päivälle, jolloin jokaisessa kaupungissa ja kylässä Bahá'u'lláh'in tahtoa noudattaen kohotetaan rakennus Herran palvontaan. Näistä Jumalan muistelon aamunkoiton paikoista loistavat Hänen valonsäteensä ja soivat Hänen ylistyksensä hymnit.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]